

Tvøroyrar Hornorkestur eigur ikki at oyðileggjast!

Tað eru nógv, sum als ikki undrast á nakran hátt, men kortini nøkur, sum halda tað vera út um alt mark marghættligt, at tíðindablaðið „Sosialurin“ hevur stóra tíðindasending um Tvøroyrar Hornorkesturuttan at spyrja nakran úr nevndini, um nakað hald er í tíðindunum.

I teirri vón, at henda tíðindasending í Sosialinum ikki skal oyðileggja nakað fyri Tvøroyrar Hornorkestur, verða við hesum gjørdar nakrar viðmerkingar.

Tá ið klárt var at fara undir venjingina við skúlaársbyrjan í fjør, fingi vit tey boð, at okkara góði venjari J. Malpass hevði fingið tilbøð um eitt so gott starv í heimlandi sínum Skotlandi, athansi ikki kundi loyva sær hvørki fyrri sær sjálvum ella familju síni, ikki at taka av. Hetta var sera heppi eina mest til at seint var uppá árið og øll undirvising var um at byrja. Men vit skiltu hann sjálvandi væl, og fóru vit beinan vegin í gongd við at finna annan venjara. Vit høvdu dýrar lýsingar í bløðunum um øll Norðanland og Bretlandi við, men ill gekst. So kom Landskúlaafyrisingin, sum altíð hevur vist okkum stóra vælvild, okkum til hjálpr og vistu okkum á ein breta, sum áður hevði søkt til Føroyar. Vit settu okkum í samband við henda, og aftan á nógvar tingingar gjørdur vit ein 1-mánaða sáttmála við brettan, og hann lovaði at koma. Hetta var Gary M. Davies. Hann var 18 ára gamalur, men hevði heilt skilliga praktiska og teoretiska vitan um tónleik.

Gary kom í september, men longu tá ið 1-mánaða sáttmálin var úti, segði hann seg noyðast at fara aftur, men vildi koma aftur í januar. Aftur eitt bakkast. Øll sum fáast við tilíkt vita, hvussu trupult tað er halda saman uppá eitt 30-manna lið undir slíkum umstøðum og fáa nakað burtúr. Vit noyðdust aftur í gongd við at royna at fáa onkran annan. Hetta er bæði trupult og kostnaðarmikið, men tíðin upp undir jól er kanska tann, sum krevur mest av leikarunum, tí máttu vit royna at halda fram. Tað eydn-

aðist at enda eina ferð enn at fáa ein breta — John Robinson — at koma henda veg, og við honum hildu vit fram til hann mátti fara 21. desember. Sjálvan jólatónleikin hevði J. Malpas fest so djúpt í okkum, at vit kundu vera hjálptir av Torkil Hentze sum dirigenti.

Nú frættist aftur frá Gary M. Davies, at hann ikki kundi koma fyrr enn 7. februar, men tá fekk hann at vita, at annaðhvørt kom hann beinanvegin ella ikki. Endin var, at hann kom seinna helvt av januar, og vit strevadu nú fram til musikkstevnuna, sum í ár var vesturi í Vágumum dýrbíðidag 29. april. Eftir stevnuna segði Gary seg aftur noyðast fara til Bretlands. Hann fór og kom aftur 19. mai. Mikukvöldið 22. juni vandur vit seinastu ferð aðrenn jóansøkuna. Tá segði Gary: „Hetta er min seinasta venjing saman við tykkum“. Leygardagin 25. juni spældu vit, tá ið jóansøkan bleiv sett. Tá segði Gary: „Hetta er okkara seinasta lota saman. Takk fyri meg“. Á miðnætt millum 25. og 26. juni spældu vit í samband við miðnættarøðuna á jóansøku. Tá var Gary burtur og Terji Jacobsen dirigeraði. Gary M. Davies var venjari hjá Tvøroyrar Hornorkestri í knappar 6 mánaðar í alt og ikki í 10, sum Sosialurin sigur. Hann var nýliga fylt 19 ár, og ikki 20.

Tað er ikki okkara ætlan á nakran hátt at svarta unga Gary. Við sínum bert 19 árum var hann dugnaligur dirigentur. Men tá nú Sosialurin hevur forbronglað veruleikan, so má her ásannast, at Tvøroyrar Hornorkestur er komið ógvuliga lítið ávegis síðan seinasta ár. Framfærslurnar hava verið nógv færri og ógvuliga lítið av tí, sum framført hevur verið, hevur verið nýtt. Trupulleikarnir og kostnaðurin av at yvirliva sum orkestur seinasta ár tosa vit ikki um.

I einum føri rakar Sosialurin í grein síni seymin í høvdið. Tað fara fimm ung fólk, sum hava verið við frá byrjan, úr Tvøroyrar Hornorkestur komandi leikar. Hetta eru umstøðurnar, sum alt

fritíðartriv á bygd í Føroyum virkar undir. Tey fara á ymsar skúlar annaðhvørt í Havn ella uttanlands. Tí er altavgerandi at seta við av nýggjum alla tíðina, skal leikur halda fram. Og her kemur aðalvansin við unga Gary. Hann kláraði ikki væl upp við tey, sum skuldu setast við. Tað er ein sannroynd, at fleiri av teimum heilt ungu vóru hildin uppá at luttaka aðrenn hann fór, og nevndin hevur fingið at vita, at tey ikki koma aftur komandi leikar, fáa vit ikki nýggjum venjara.

Tvøroyrar Hornorkestur hevur havt so nógvar og óneyðugar trupulleikar, at tað fleiri ferðir hevur verið við at kvalast. Figgjarliga hevði tað verið útdeytt, um ikki Tvørafólk frá yngst til elst, sum so mangan áður tá á stóð til frama fyrri tiltøk í bygdini, hevði stuðlað so dyggiliga. Landskúlaafyrisingin, Tvøroyrar Byráð, Tvøroyrar skúlanevnd og skúlastjóri og Tvøroyrar kveldskúli hava vist størstu vælvild. Spælara úr Fámjin og Hovi hava trúliga møtt upp til venjingar. Hetta tiltak eigur ikki at spillast av dárnum.

Tvøroyri er nú komið uppá ta musikkroyndarskipan, sum Føroya Landsstýri skipar fyrri. Vit vóna, at Landskúlaafyrisingin vil finna ein egnaðan venjara til Tvøroyrar Hornorkestur til komandi undirvisingarár, og at fyrisingin ikki letur seg orkímla av tilvildarligum tíðindasendingum í Sosialinum. Eisini vóna vit, at áðurnevndu stovnar vilja vísa somu vælvild, sum teir hava gjørt higartil.

At Gary M. Davies heldur, at føroyingar taka tónleik av lítið í álvara, eru hansara orð — vit halda beint øvugt.

Við heilsu
Nevndin fyrri Tvøroyrar Hornorkestur

Burturstaddur

Jan Müller, blaðmaður, er burturstaddur í løtuni, so hann fær tiverri ikki enn svarað atfinningunum í greinini hjá Tvøroyrar Hornorkestri.

«Hophead» ella «Hoophead», bæði týdd til «Hopphevd». Tað seinna merkir annars «skræðugákur», «róphol» o.t.

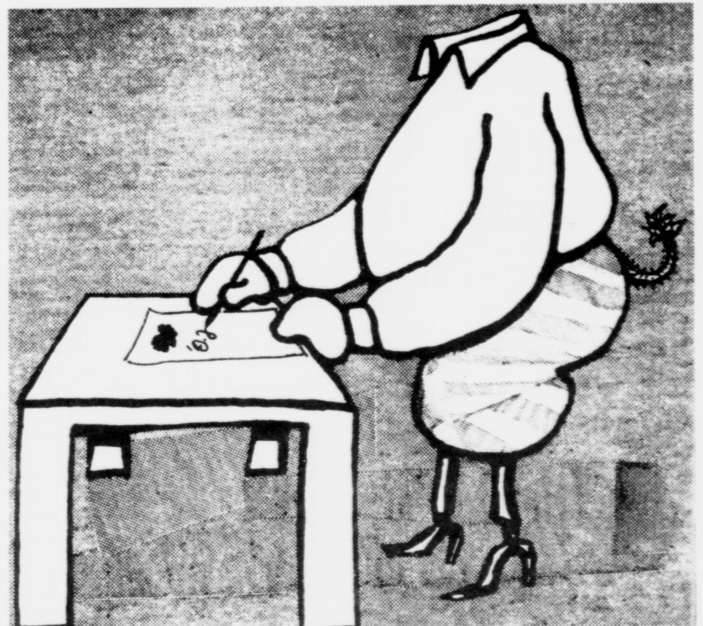
Hopphevdini í Dagblaðnum

Vit greiddu í seinastu viku frá, at eitt av teimum ókvæmisorðum, sum Dagblaðið hevði nýtt um friðargonguna fyrst í mai, nevnliga hopphevd, var ein beinleiðis tyding av enska orðinum «hophead», sum merkir narkomanur. Nú roynir DB at káva útyvir við at siga, at hopphevd eisini kann vera tyding av orðinum «hoophead», sum skal merkja skræðugákur, róphol o.t.

Hertil er fyrst at siga, at orðið hoophead als ikki finst í nakrari enskari orðabók. Orðið «hoop» merkir at rópa, men hetta kann als ikki á nakran hátt týðast til hopphevd. Tískil hava vit fingið váttað, at tað var beinleiðis ætlað, tá ein størri ella minni partur av eini kravgongu varð kallað narkomanar, og teinans av teirri orsök at luttakararnir høvdu eina aðra áskoðan á eitt ávist mál enn fólkaflokkurin og blað tess.

Vit taka hetta uppaftur bert fyrri eina ferð enn at vísa á, at teir sum standa aftanfyrri hesi grovu vanvirðing av fólki eru teir somu, sum leika í sum stungnir grisar, tí ein avgomul mynd av einum trølli er sett í samband við umtalu av einum blaðmanni hjá DB.

Og hetta er sama fólkaslag sum nýtir hvørt høvi at brigða øðrum teirra tørvandi kristilgheit...

Ikki er tað vakurt av Williami Heinesen at siga, at Óla Jákup Rólantsson er eitt trøll við niggju høvdom, tí tað er hann ikki!

lýsið í sosialinum